

Bijlagen over Ché:

Foto genomen in Cienfuegos

"De afscheidsbrieven van Ché"

De afscheidsbrief van Che Guevara aan Fidel Castro

« Jaar van de landbouw »

Havana, 1 april 1965

Fidel,

Op dit moment herinner ik me vele dingen – toen ik jou ontmoette in het huis van María Antonia, toen je me voorstelde te komen, al de spanningen gepaard gaand met de voorbereidingen. Op een dag vroeg men wie verwittigd moest worden in geval we zouden sterven, en de realiteit van dit feit sloeg ons allen teneer. Later beseften we dat het waar was, in een revolutie win je of sterf je (als het een echte is). Vele kameraden sneuvelden op de weg naar de overwinning.

Vandaag is alles minder dramatisch omdat we volwassener zijn geworden, maar de feiten herhalen zich. Ik voel dat het deel van mijn taken, die mij aan de Cubaanse Revolutie ter plaatse bonden volbracht zijn en ik neem afscheid van jou, de kameraden, van jouw volk dat nu het mijne is.

Ik doe formeel afstand van mijn functies binnen de leiding van de Partij, van mijn ministeriële ambt, mijn graad van commandant, van mijn hoedanigheid als Cubaan. Niets wettigs bindt me aan Cuba, enkel de band die niet zoals benoemingen kan verbroken worden.

De rekening makend van mijn voorbije leven geloof ik met voldoende eer en toewijding gewerkt te hebben om de revolutionaire zege te verstevigen. Mijn enige ernstige fout is niet méér vertrouwen in jou te hebben vanaf de eerste momenten in de Sierra Maestra en ik niet snel genoeg jouw kwaliteiten als revolutionaire leider begreep.

Ik heb prachtige dagen beleefd en voelde aan jouw zijde de trots toe te horen aan ons volk en de glansrijke maar trieste dagen van de Caraïbische Crisis. Zelden was er een groter staatshoofd dan jij in die dagen, ik ben trots jou zonder aarzeling gevolgd te hebben, me met jouw manier van denken, kijken en waarden van gevaren en principes te hebben vereenzelvigd.

Andere landen ter wereld eisen de medewerking van mijn bescheiden inspanningen op. Ik kan dat doen wat jou door je verantwoordelijkheid voor Cuba geweigerd wordt en het uur van afscheid breekt aan.

Ik wil dat men weet dat ik dit doe met gemengde gevoelens van vreugde en pijn, hier laat ik mijn zuiverste hoop als opbouwer en zij die mij het dierbaarst zijn achter...en ook laat ik een volk achter dat mij als een zoon heeft ontvangen ; dat knaagt voor een stuk aan mijn geest. Ik neem het geloof dat jij me bijbracht, de revolutionaire geest van mijn volk, het gevoel de meest heilige taak volbracht te hebben; het gevecht tegen het imperialisme waar ook ter wereld mee naar de nieuwe slagvelden, dit brengt troost en heelt alle wonden.

Ik zeg nogmaals dat ik Cuba vrij stel van alle verantwoordelijkheid, behalve van die, welke voortvloeit uit haar voorbeeld. Als mijn laatste uur mij onder een andere hemel brengt, zijn mijn laatste gedachten bij dit volk en speciaal bij jou. Ik dank je voor alles wat je me bijbracht en voor jouw voorbeeld waaraan ik tracht trouw te blijven. Tot aan de laatste gevolgen van mijn daden.

Ik ben steeds vereenzelvigd met de vreemde politiek van onze revolutie en zal dat blijven, waar ik ook zal zijn zal ik de verantwoording voelen een Cubaans revolutionair te zijn en zo zal ik me ook gedragen. Ik heb geen spijt dat ik mijn kinderen en mijn vrouw niets materiëels nalaat; ik ben blij dat het zo is. Ik vraag niets voor hen omdat ik weet dat de Staat hen alles geeft wat ze nodig hebben om te leven en voor een opleiding zorgt.

Er zijn vele zaken die ik jou en ons volk wil zeggen, maar ik voel dat het nutteloos is, woorden kunnen niet uitdrukken wat ik voel en het is de moeite niet waard velletjes papier vol te kladden.

Tot de eeuwige zege.

Het vaderland of de dood !

Ik omhels je met revolutionaire overgave.

Che

Fidel Castro & Ché

De afscheidsbrief van Che Guevara aan zijn ouders:

Lieve oudjes,

Opnieuw geef ik Rosinante de sporen; ik ga weer op pad met mijn schild aan de arm. Bijna tien jaar geleden schreef ik jullie een afscheidsbrief. Als ik me het goed herinner, beklagde ik me toen over het feit dat ik geen betere soldaat en geen betere arts was; dat laatste interesseert me niet meer en als soldaat ben ik zo slecht nog niet. In feite is er niets veranderd, behalve dat ik mijn bewustzijn veel meer heb verruimd, dat mijn Marxisme zich heeft verdiept en is bezonken. Ik geloof dat de gewapende strijd de enige oplossing is voor volkeren die zich willen bevrijden en daar blijf ik consequent in geloven.

Velen zullen mij een avonturier noemen, en dat ben ik ook maar wel van een ander slag, namelijk van het slag dat zijn huid waagt om dat waar in hij gelooft te verdedigen. Het kan zijn dat dit de laatste keer is. Ik ben er niet naar op zoek, maar het behoort tot de mogelijkheden. Als dat het geval is, omhels ik jullie voor de laatste keer. Ik heb erg van jullie gehouden maar ik kon mijn liefde niet uiten. Ik ben heel erg stijf in mijn optreden en ik ben bang dat jullie mij niet altijd hebben begrepen. Maar het is waar, het was niet gemakkelijk mij te begrijpen. Neem dat van mij maar aan. Nu zal een wil die ik met de zorg van een kunstenaar heb gepolijst, mijn zwakke benen en mijn uitgeputte longen steunen. Ik zet tot het einde door. Denk zo af en toe eens aan deze kleine condottiere van de twintigste eeuw. Een kus voor Celia, Roberto, Juan Martín en Patotín, voor Beatriz, voor allen.

Een innige omhelzing van jullie verloren en weerbarstige zoon,

Ernesto.

Ché (links, 16 jaar) & z'n familie 1945

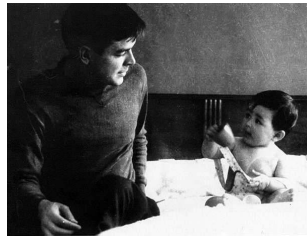
De afscheidsbrief van Che Guevara aan zijn kinderen:

Lieve Hildita, Aleída, Camilo, Celia en Ernesto,

als jullie deze brief ooit moeten lezen, dan is dat omdat ik niet meer bij jullie ben. Jullie zullen me je haast niet herinneren en de kleinsten zullen me vergeten zijn. Jullie vader als een man die handelde naar zijn opvattingen, en je kunt er zekere van zijn dat hij trouw is gebleven aan zijn beginselen. Ik hoop dat jullie als goed revolutionairen zullen opgroeien. Leer veel, opdat jullie de techniek meester worden die je in staat stelt de natuur te beheersen. Denk er steeds aan dat de revolutie het belangrijkste is en dat ieder van ons, op zichzelf, niets waard is. Zorg er vóór alles voor dat je altijd in staat bent onrecht, tegen wie en waar ook ter wereld zelf diep te voelen. Dat is de mooiste eigenschap van een revolutionair.

Vaarwel lieve kinderen, ik hoop jullie ooit toch nog terug te zien.

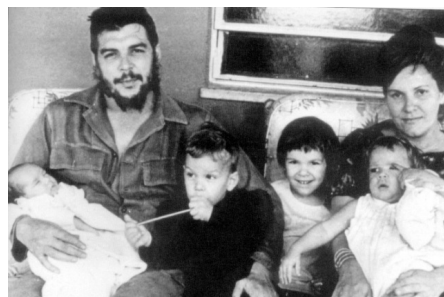
Een dikke kus van papa...

Che with his daughter Hildita (Mexico 1956)

4de verjaardag van Hildita, 15 februari 1960.

Familia Guevara. Ernestito, Camilo, Aleidita & Celia. 1965